

# *Sályárat*

*a szentesi*

*Horváth Mikály Gimnázium*

*intézményvezetői tisztségére*



*Tóth Tamás József*

*2017*

### Pályázatom részei:

Szakmai önéletrajz .....	3.o.
A szakmai önéletrajz részletezése.....	4.o.
Helyzetelemzés, fejlesztési elképzelések.....	7.o.
Személyi feltételek.....	10.o.
Tárgyi feltételek .....	11.o.
Összegzés .....	12.o.

#### Melléletek:

- Nyilatkozatok (nyilvánosság, összeférhetetlenség)
- Hatósági erkölcsi bizonyítvány
- Oklevél másolat 5 db
- Munkaviszony igazolás

## Szakmai önéletrajz

Név: Tóth Tamás József



Középiskolai tanulmányok, érettségi:

1988 – 1992: Horváth Mihály Gimnázium, Szentes

Egyetemi tanulmányok, illetve végzettségek:

1992 – 1997: kémia szakos középiskolai tanár, József Attila Tudományegyetem, Szeged

1994 – 1999: vegyész, József Attila Tudományegyetem, Szeged

1994 – 1996: református vallástanár, Debreceni Református Hittudományi Egyetem Vallás-  
nári Tanszéke, Szeged

2010 – 2012: pedagógus szakvizsga: szakvizsgázott pedagógus a természettudományi tudás  
értékelése területén, SzTE, Szeged

2013 – 2015: pedagógus szakvizsga: közoktatási vezető, SzTE, Szeged

Egyéb végzettség:

szaktanácsadó – kémia (2014)

emelt szintű érettségi vizsgáztatói képzés kémiából (2004)

érettségi elnöki képzés (2010)

vízitúra-vezető (1993)

Nyelvtudás: angol, középfokú „C” típusú (komplex) nyelvvizsga

Számítástechnikai ismeretek: Word, Excel, PowerPoint, SPSS, Internet használat

Jogosítvány: A és B kategória (1991)

Munkahelyek:

1999-2000: SzTE TTK Szervetlen és Analitikai Kémiai Tanszék, polgári katonai szolgálat

2000-2012: középiskolai tanár, Horváth Mihály Gimnázium, Szentes

2012-2017: intézményvezető, Horváth Mihály Gimnázium, Szentes

## A szakmai önéletrajz részletezése

1992-ben érettségiztem Szentesen, a Horváth Mihály Gimnáziumban. Az itt eltöltött négy diákév meghatározó volt mind tanulmányaim, mind iskolámhoz való kötődésem szempontjából. Mivel édesanyám és testvérei, mind a nyolcan itt érettségiztek, számomra ez az intézmény a szó szoros és átvitt értelmében is alma mater.

Az érettségi után felvételt nyertem a mai SzTE elődje, a József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának kémia tanári szakára, majd később felvettem mellé a vegyész szakot, így kémiából tanári, valamint kutató diplomát is szereztem. Időközben lehetőség nyílt rá, így alapképzéseimmel párhuzamosan 1994-ben beiratkoztam a DRHE református vallás tanári szakára az esti tagozaton, ahol 1996-ban diplomáztam. Ez a képzés jó alapokat, majd később lehetőséget is adott az etika tantárgy tanításához. Egyetemi tanulmányaim során kialakult az a meggyőződés, hogy az élet célját/céljait illetően a természettudományok, valamint az ún. humán tudományok egy irányba mutatnak.

Tanulmányaim után, 1999-ben az utolsók között megkaptam sorkatonai behívómat, és élvén a törvény adta lehetőséggel, a polgári katonai szolgálatot választottam, korábbi tanulmányaim színhelyén, a SzTE Szervetlen és Analitikai Kémiai Tanszékén kaptam polgári szolgálatos állást, ahol főként kutatómunkát végeztem, azonban besegítettem a hallgatói laboratóriumi gyakorlatok tartásába is. Ez alatt az egy év alatt tehát betekinhettem a kutatói, valamint a tanári hivatásba is, és habár mindkettőben sok szépséget találtam, a tanév végére egyértelműen tudtam, hogy nem anyagokkal, hanem emberekkel szeretnék foglalkozni életem során. Épp ekkor hirdettek kémia tanári állást volt középiskolámban, amit megpályáztam és elnyertem. 2000 őszétől 4 hónapon át még polgári szolgálatos katonaként tanítottam, így hivatalosan 2001 januárjától kerültem állásba. Az órarendi órák mellett szakköröket is tartottam, melyekre mindig volt bőven jelentkező, főként a biológia tagozatos diákok közül. Igény mutatkozott rá, hogy a biológia tagozatos diákok több kémiát tanuljanak, így először fakultatív tantárgyként vették fel a harmadikos-negyedikes diákok a kémiát. 2002 őszén tartottam az első „Látványos kémiai kísérletek” című előadást, melyre több, mint 100 általános iskolás diák volt kíváncsi, és amit azóta hagyományosan minden ősszel megrendezünk. Az igények városszerte, valamint a környező települések általános iskolában olyannyira erősek voltak az iránt, hogy a biológia mellett indítsunk biológia-kémia tagozatot, hogy a 2003/2004-es tanévtől beindult a biológia mellett a biológia-kémia tagozat, két év múlva pedig a kettőt összevontuk, és csak a biológia-kémia tagozat indult, hiszen minden biológiát tanuló diáknak a tapasztalatok szerint szüksége volt a magasabb kémiai műveltségre a felsőoktatási tanulmányok

során. Így éledt újjá a nyolcvanas években még létező kémia tagozat biológia-kémia tagozat formájában, amelynek végén diákjaink sikerrel érettségiznek közép- és emelt szinten, illetve tanulnak tovább a különféle szakirányokba, és minden évben bejutunk a különféle tanulmányi versenyek országos döntőjébe. A biológia-kémiás osztályok – melyekben a tagozat általában a matematika-fizika tagozattal van párban – tanulmányi eredményük alapján az esetek többségében évfolyamelsők, és a diákok sok esetben nemcsak a természettudományok területén mutatnak kiemelkedő műveltséget.

A 2001/2002-es tanévtől a szolnoki székhelyű Curie Tehetséggondozó és Oktatásfejlesztő Alapítvány felkérésére a Curie Környezetvédelmi Emlékverseny területi központja lett a HMG, ahol a 9-10. évfolyam körzetvezetője lettem. A Curie Alapítvány a tíz évi tehetséggondozó munkáért a Curie Emlékérem kitüntetésben részesített 2011-ben.

A természettudományi munkaközösség vezetőjévé választottak 2003-ban. Hagyományteremtő jelleggel ekkortól szerveztük az első kötetlen munkaközösségi összejövetelt, melyet azóta minden évben megtartunk. Ennek az innovációnak a célja az volt, hogy a munkaközösségen belül javuljanak, mélyüljenek az emberi kapcsolatok, a kommunikáció, hiszen ez véleményem szerint a közös munka eredményességét alapvetően meghatározza.

Osztályfőnökként két osztályt vezettem el az érettségiig, mindkettő biológia-kémia, illetve matematika tagozatos volt. Bejártuk velük Erdély legeldugottabb részeit, erdei iskolát szerveztünk (mint az összes biológia-kémia tagozatos osztálynak), vizitúrákon is részt vettünk. Itt említeném meg, hogy a 2001-2003. években másik két túravezető kollégámmal együtt megszerveztük a Vízi Nagykör túrát, mindhármunknál 25-30 diákkal teljesítettük a Vízi Nagykör kb. 780 km-es szakaszát (Rába – Duna – Sió – Balaton), ekkoriban évente kb. 75-80 gimnazista diák vett részt évente a három turnust kitöltő vizitúrán. Mostanában csak kisebb szakaszokat érintő, időben is rövidebb túrákat szervezünk, és jóval szűkebb közösségek részére, ami általában egy-két osztály diákjait érinti csak. Aki már egyszer is volt vizitúrázni, az egyetért azzal, hogy ez a legjobb nyári szabadidős tevékenységek egyike, hiszen rendkívüli élményt jelent, és szinte fillérekből kihozható a túra, hiszen iskolánknak saját túra-kenu állománya van, melyet kollégáimmal saját kezűleg tartunk karban.

A 2003/2004-es tanévtől – annak 11. évfolyamon történő bevezetésétől – kezdve tanítottam az emberismeret és etika tantárgyat hét éven keresztül, melynek megjelenése hiánypótló volt. Ennek az azóta is sokat támadott tantárgynak a keretein belül nagy jelentőséget tulajdonítok az egészséges énkép, az önismeret, valamint az emberi kapcsolatok témaköreinek, hiszen beteg társadalmunk megújulása, megváltozása nem kezdődhet máshol, csak az iskolában. A tantárgyhoz kapcsolódóan fakultatív programként 2005-ben szerveztem először

börtönlátogatást, ahová a végzős évfolyam kb. harmada el szokott jönni, ez a program azóta is rendszeresen megszervezésre kerül, és a résztvevők szerint igen emlékezetes és elgondolkodtató. Egy-egy ilyen ún. „kulcsélmény” nagyot fordíthat az ember gondolkodásán. Hiszen mindannyian gyakran hibázunk, mi felnőttek is, talán még a diákoknál is többet. A nagy kérdés az, hogy hajlandóak vagyunk-e felismerni, belátni és újragondolni a változtatást igénylő dolgokat, megfelelő módon beszélni a vélt vagy valós problémákról, ami a fejlődés és jó irányú haladás legfőbb sarokköve úgy egyéni, mint közösségi szinten.

2010-2012 között végeztem a SzTE BTK Neveléstudományi Tanszékén a természettudományos tudás mérés-értékelésére felkészítő, pedagógus szakvizsgát adó képzésemet. Ez irányú tanulmányaim során jártasságot szereztem az empirikus pedagógiai vizsgálatok, a tudásszint- és egyéb mérések tervezésében, kivitelezésében, valamint statisztikai alapú egzakt kiértékelésében, a kapott eredmények interpretálásában. Egy fontos tényezőt említenék, amely saját tapasztalatom alapján is a legmeghatározóbb egy iskola eredményessége szempontjából. A különböző vizsgálatok során mérési eredményekkel alátámasztva is megállapította a tudomány, ami a pedagógia berkein belül már régóta ismert dolog, hogy mitől lesz egy iskola valóban eredményes, vagyis mitől függ a legnagyobb mértékben a *pedagógiai hozzáadott érték* a rendkívül sokféle, számításba vehető körülmény közül. Ez a két dolog pedig a munkafegyelem, és a jó tanár-diák kapcsolat. Vagyis nem lehet eredményesen dolgozni, tanulni, ha nincs rend az órán, és nem alakul ki megfelelő tanár-diák *partnerségi kapcsolat*, vagyis nem megfelelő a *léghő*. Intézményvezetőként is – a magas szintű szakmaiság szem előtt tartása mellett – az egyik legfontosabb célkitűzésem, hogy iskolánk olyan intézmény legyen, ahol jó légkörben lehet tanulni és tanítani.

2012-ben választottak a Horváth Mihály Gimnázium intézményvezetőjévé, egyszerűnek a legnagyobb jóindulattal sem mondható körülmények között. Az eltelt öt esztendő végig gondolva számos tapasztalattal gazdagodtam, mely időszaknak a szakmaiság és az intézmény menedzselése terén elért eredményeit a „Helyzetelemzés” című fejezetben fejtem ki részletesebben.

Igazgatóságom alatt, 2013-2015 között végeztem el a SzTE Juhász Gyula Pedagógusképző Karán a „Közoktatási vezető” pedagógus szakvizsgára felkészítő képzést.

Tanári pályám egyik legnagyobb elismerésének tekintem, hogy a Mozaik Kiadó 2013-ban felkért az új kerettanterv szerint átdolgozott Kémia 9., majd ezt követően a Kémia 10. tankönyvének szakmai lektorálására.

2014-ben elvégeztem az OFI által szervezett kémia szaktanácsadói képzést. Munkám elismeréseként 2014-ben az EMMI Elismerő oklevele kitüntetésben részesültem.

## Helyzetelemzés, fejlesztési elképzelések

### Pedagógiai munka, kapcsolatrendszer

Iskolánk idén 158 éves, nagy múltú intézmény. Az 1714-ben már elemi iskolát szervező református egyház alapította 1859-ben, és tartotta fenn néhány évtizedig, majd az 1800-as évek végén állami kézbe került (bővebben: <http://www.hmg.hu/iskolankrol/tortenet>). Úgy gondolom, napjainkban is aktuális, megfontolandó és korszerűnek nevezhető az iskolaalapító közösség, a reformátusság egyik legősibb jelmondata, a „Semper reformari”, vagyis állandóan megújulni. Hiszen rohamosan változó, dinamikus világunkban – jó értelemben vett – állandó alkalmazkodó képességre van szüksége diáknak, tanárnak, iskolának egyaránt, hogy a világ forgatagában emberként helytálljunk, megmaradhassunk, legfontosabb értékeinket is megőrizzessük, és küldetésünknek is eleget tehesünk.

Fentiek jegyében alakítja iskolánk is a kínálatát, mely eléggé széles spektrumú: angol, német, francia nyelvi, humán, irodalmi-drámai, média, matematika-fizika, biológia-kémia, földrajz, sport (vízilabda és tánc), általános, valamint hatosztályos képzés. Az iskola kínálata véleményem szerint megfelelő, azonban az igények és a lehetőségek figyelembe vétele mellett folyamatosan lehet kisebb-nagyobb változtatásokat végrehajtani a kínálatban. Mivel diákjaink jelentős része a felsőoktatási intézményekben folytatja tanulmányait, mindenképp az egyik legfontosabb szempont kell, hogy legyen a folytatásra való megfelelő felkészítés, valamint a felsőoktatás, a munkaerőpiac igényeihez való igazodás. Célszerűen azt szeretnénk, ha diákjaink megfelelő lehetőségekhez jutnának az itt szerzett tudással.

A nyelvi tagozatokkal kapcsolatban egyértelmű, hogy minden diák igyekszik középiskolás éve alatt legalább egy középfokú nyelvvizsgát megszerezni, ami 2020-tól nagy valószínűséggel a felsőoktatásba való bekerülés feltétele is lesz. A nyelvtanítás terén tehát arra kell még nagyobb figyelmet fordítanunk, hogy a középfokú nyelvvizsgára való felkészülést a lehető legkomplexebb módon elősegítsük. Ennek eszközeként felmerült a nyelvi labor kialakításának gondolata, valamint a képzés támogatása tanórán kívüli lehetőségekkel, amilyen például az idegen nyelvi klub. Az anyanyelvi lektorok léte is kulcsfontosságú egy nyelvtagozatokat is működtető középiskola számára, ami az elmúlt években mind a négy oktatott élő idegen nyelvből megvolt (angol, német, francia és orosz). A cserekapcsolatok kibővítésére is nagy hangsúlyt fektettem, hiszen egy külföldi utazás, az évek óta tanult élő idegen nyelv használata meghatározó élmény lehet egy középiskolás diáknak. Így a már meglévő partnerségünk, testvérvárosunk, Sankt Augustin gimnáziumával folytatott diákcseré mellé létrehoztuk finnorszá-

gi kapcsolatunkat (Kaarina), valamint most van szervezés alatt lengyel testvértelepülésünk gimnáziumával való együttműködésünk. A diákcsereken kívül is minden lehetőséget igyekszünk kihasználni, hogy diákjaink alacsony költséggel külföldre utazhassanak, hiszen a tapasztalatok alapján már egy rövidebb kint tartózkodás is az élő nyelvhasználat, a magabiztoság ugrásszerű javulását eredményezi.

A más nemzetek közösségeivel való kapcsolaton kívül nagy jelentősége van a határon túli magyar intézményekkel, közösségekkel való kapcsolatépítésnek is, hiszen diákjaink egészen más értékrendet, gondolkodásmódbeli hangsúlyokat ismerhetnek meg az elszakított területeken, melynek át- és megélése feltöltődést jelent számu(n)kra. Az elmúlt három-négy évben szoros együttműködés, baráti viszony alakult ki a sepsiszentgyörgyi Plugor Sándor Művészeti Líceummal, Románia egyetlen magyar nyelvű drámatagozatával, valamint a zentai Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégiummal. Ezen kívül a Rákóczi Szövetség jelentős szakmai és anyagi támogatásával több felvidéki, erdélyi és délvidéki iskolával kerülünk partneri viszonyba, ami az egyre gyakoribb kölcsönös vendéglátás során gyümölcsöző kapcsolatokat eredményezett. A Határtalanul pályázat is felbecsülhetetlen segítséget jelent, melynek pályázati rendszere öröndetes módon egyszerűsödni, gyakorlatiasabbá válni látszik. Ezen a téren is folytatni kell a megkezdett kapcsolatépítést.

A természettudományi, tehát a matematika-fizika, biológia-kémia és földrajz tagozatokkal kapcsolatban fontosnak tartom, hogy ezekből a tudományokból manapság piacképes végzettséget lehet szerezni, gondoljunk csak például az orvosi, a különféle mérnöki, illetve a gyógyszerész hivatásokra. Ezek a tagozatok nagyban hozzásegítik a diákokat, hogy ne csak bejussanak az egyetemre, főiskolára, hanem benn is tudjanak maradni, vagyis szilárd alapjaik legyenek. A gyakorlati képzést, tehát az erdei iskolát, a laboratóriumi, valamint a terepgyakorlatot a képzés fontos részének tartjuk.

A humán tagozat első évfolyama az elmúlt tanévben végzett, és elmondhatjuk, hogy több országos verseny élmezőnyébe bekerültek diákjaink. A humán képzés más formája, az irodalmi-drámai, valamint a média tagozat – korábban az irodalmi-drámai részeként, most már önállóan – már régóta létezik. Mivel ezeken a szakterületeken talán nehezebb piacképes végzettséghez jutni, a képzések erősségének a nyitott, kreatív személyiség kialakulását, a kommunikációs készségek, a napjainkban egyre nagyobb hangsúlyt kapott érzelmi intelligencia (EQ) kiemelt fejlesztését tekinthetjük. Mindenképp figyelemre méltó és követendő a – mára több, mint 100 színművészt adó – drámai tagozat összetartása és közösségi szemlélete, amely példaértékű. Az irodalmi-drámai tagozat helyi közéletbe való aktívabb bevonása indokolt, ezen a téren már tettünk határozott lépéseket. Ugyanez mondható el a média tagozatról,



melynek diákjai részt vehetnek a helyi médiumok gyakorlati munkájában, valamint az iskolai események dokumentálásában.

A tánc tagozat, valamint a vízilabdás csoport létét Nemzeti Sportvárosunk sporthagyománya indokolja, hiszen városunkban ez a két sport ún. húzóágazat. Iskolánk táncos diákjai az országos, európai és világbajnokságokon rendszeresen az élmezőnyben végeznek. Vízilabdásaink közül többen a nemzeti válogatottban játszanak. Ezen a téren indokolt lenne a képzést az edzői vizsgára való felkészítéssel kiegészíteni, amely lehetőségnek a felmérése folyamatban van.

Az általános tagozatra általában olyanok jelentkeznek, akik még nem tudják, hogy a tudományok mely területe érdekli őket, vagy nem akarják magukat elkötelezni. Az alapvető műveltségelemekkel nekik is tisztában kell lenniük, így esetükben az iskola pedagógiai programjában meghatározottak erősítik a kötelező tárgyakból az érettségi vizsgára való alaposabb felkészülést.

A hatosztályos képzéssel kapcsolatban vegyesek a tapasztalataink, hiszen vannak köztük egészen kiváló osztályok, de időnként előfordul nehezebben kezelhető társaság is. Az összbenyomás mindenesetre pozitív, az emelt órákon is jól helytállnak. Ennek az osztálytípusnak a további sorsa még bizonytalan, hiszen – többek között a fogyatkozó gyereklétszámnak köszönhetően – az előző tanévben nem indult el, azonban idén talán lesz lehetőség ennek a sok előnnyel rendelkező képzésnek a folytatására.

Jelentős kihívást jelent napjainkban minden iskola számára a különböző nehézségekkel küzdő, illetve sajátos nevelési igényű diákok fejlesztése. Ezen a téren jelentős változás jelentett, hogy jelen tanévtől főállású gyógypedagógus dolgozik iskolánkban, aki logopédusként egyúttal az irodalmi-drámai és a média tagozat beszédtechnika-oktatását is ellátja.

Gimnáziumként a legnagyobb feladatunk a tehetséggondozás, és ezen a területen mérföldkönek tekinthető a Tehetségpont Hálózathoz való csatlakozás. 2014-ben a Regisztrált Tehetségpont, 2015-ben az Akkreditált Kiváló Tehetségpont minősítést nyerte el iskolánk, ami a lehetséges legmagasabb fokozat a tehetségpont rendszerben. 2016 őszén a két másik szentesi Akkreditált Kiváló Tehetségponttal együttműködve megalapítottuk a Szentesi Térségi Tehetségsegítő Tanácsot. Mind az akkreditációval elnyert cím, mind a Tanács létrehozása pályázati lehetőségekhez juttatja iskolánkat, ami jelen tanévben is már két nyertes pályázatot jelentett, több, mint kétmillió forint értékben. A konkrét anyagi haszon mellett azonban döntő jelentőségű a Tehetségpontok együttműködése során kialakult, illetve megerősödött szakmai kapcsolatrendszer, ami a folyamatosan fejlődő, minőségi nevelés-oktatás záloga.

A (közel)jövő legfontosabb feladatai közé tartozik nagy valószínűséggel a diákok szemléletmódjának, életcéljának alakítását elősegítő programok szervezése. Ezen a téren nagy jelentőségűek a legkülönbélebb rendhagyó órák híres szakemberekkel, nagy hatású személyiségekkel, akik példaképként állhatnak a diákok előtt. Ezen kívül a szabadidő értelmes eltöltését célzó foglalkozások is valószínűleg előtérbe kerülnek, mint ahogyan Izland példáján láthatjuk, ahol a drogprobléma ugrásszerűen javuló tendenciát mutat, mióta a fiataloknak a legkülönbélebb szabadidős tevékenységek sokaságát kínálták, ahol mindenki megtalálhatja a neki megfelelő sportot, hobbit, egyéb tevékenységet. Ezen a téren pozitív példa iskolánk túraéletének és sítáborainak utóbbi években való felélénkülése.

### **Személyi feltételek**

Iskolánk humán erőforrása úgy gondolom, nagyjából megfelelő, a legtöbb területen igen erős szakmailag. Természetesen a szükségleteknek megfelelően a személyi állományt alkalmasint alakítani kell, a szakmaiság mindenek felett való szem előtt tartásával.

Mindenképp fontosnak tartom megjegyezni, hogy az újonnan alkalmazott személyek között igen szerencsés, ha minél nagyobb számban vannak pályázatíró és lebonyolító kompetenciákkal rendelkező személyek. Ugyanis, mint azt majd a tárgyi feltételek fejezetnél részletezni fogom, iskolánk fejlesztésének egyik legfontosabb lehetősége a pályázati források minél magasabb fokú kihasználása. Ezen a téren az utóbbi években jelentős javulás tapasztalható.

Mint már említettem, a nevelés-oktatás keretein belül nem csak tantárgyi tudással, hanem egyéb kompetenciákkal, értékrenddel is fel kell ruháznunk diákjainkat, hogy megfelelő szemlélettel és döntési képességgel felkészülve tartalmas, értékes emberi életet élhessenek. Ezt azért tartom fontosnak, mert az életünk minőségét alapvetően meghatározza az emberi kapcsolataink minősége, és mindennemű emberi kapcsolatnak természetszerű velejárója a konfliktus, ami megoldatlanul tönkretelheti, megoldva viszont megerősítheti, elmélyítheti a kapcsolatot. A megromlott emberi kapcsolatoknak talán az egyedüli gyógyulási esélye a különböző konfliktusok kezelése, hiszen nagyon megszoktuk, hogy ha egy emberi kapcsolat nem működik megfelelően, problémák adódnak, akkor nem bajlódunk a megoldással, hanem elvágjuk, felszámoljuk a kapcsolatot. A nevelőtestületben a konfliktuskezelés oktatásában jártas, felkészült szakember is található, és az általa tartott – rendhagyó – osztályfőnöki, ill. egyéb órák keretében a diákok sok hasznos képességgel gazdagodhatnak. Ide kapcsolódó lehetőségként szükségesnek tartanám az iskolapszichológus alkalmazását.

## Tárgyi feltételek

A tárgyi feltételeket két nagy csoportra osztva részletezem: az épülettel, valamint az egyéb szükséges tárgyi szükségletekkel kapcsolatos kérdésekre bontva.

Iskolánk épülete jóval több, mint 100 éves régi, patinás épület, mely messziről rátekintve szemet gyönyörködtető, szép látvány. Közelebbről megnézve azonban a látvány és az állapot a legtöbb helyen lesújtó. Habár a már több, mint négy éve műszakilag előkészített energiahatékonysági pályázat még nem került kiírásra, kisebb területeken már sikerült eredményt felmutatnunk, és tulajdonképpen a lényegi elemekben már elmozdulás tapasztalható, azonban a szükséges felújítás döntő hányada még hátra van. Így 2013. nyarán felújításra kerültek az évtizedek óta lepusztult tornatermi öltözők, és az elmúlt őszi finanszírozási átalakításoknak köszönhetően mód nyílt néhány lényeges lépésre, így a hőközpontunk felújítására, a tornaterem felcsiszolására, a hátsó kerítés legkritikusabb szakaszának újjáépítésére, valamint a tető minimális, utolsó pillanatban történő vészelhárító javítására. Hátra van még azonban a biológia terem födém-rekonstrukciója, a tető héjazat-cseréje a szükséges tetőszerkezeti javításokkal, a nyílászáró-csere, a fűtésrendszer és a világítás korszerűsítése. Szükséges lenne továbbá egy második tornaterem építése a tornaterem kapacitásának kb. 2,5-3-szoros óraterhelése miatt. A tornaterem tervezési munkálatai támogatóink segítségével elkezdődtek. Ezen kívül szükséges lenne a külső-belső vakolat javítása, valamint a folyosói járőfelületek cseréje.

Az egyéb tárgyi feltételek, infrastrukturális állapotok is jelentősen javultak. Iskolánk IKT eszközökkel való ellátottsága jelentősen javult, hiszen – a TIOP 1.1.1 pályázatnak köszönhetően – 2013. karácsonyára megérkeztek az első interaktív táblák a szükséges kapcsolódó eszközökkel, amelyeket a következő években további eszközfejlesztések követtek. Így mára 20 interaktív táblánk van, ezen kívül több teremben van beépített projektor, azonban még ezen a téren van némi fejlesztési való. A számítógéptermegek PC-állományát sikerült teljes mértékben lecserélni, ami öröndetes, azonban a gépek előregedése, korszerűtlenné válása igen gyors folyamat, így fontos szerepe van a köznevelési rendszer IKT stratégiájának, ami az eszközpark folyamatos korszerűsítését, fejlesztését hivatott biztosítani.

A jó emberi kapcsolatok mindenféle partnerségi viszonyban rendkívül fontosak, és erre minden szinten oda kell figyelni, hiszen a kölcsönös együttműködéssel rendkívül sokféle problémát meg lehet oldani. Tehát a fenntartóval, valamint a városvezetéssel és minden más partnerünkkel törekedni kell a partneri kapcsolatra a további fejlődés érdekében.

## Összegzés

Öt év iskolavezetés után elmondhatom, hogy számtalan – pozitív és negatív – tapasztalattal gazdagodtam. Sok problémát sikerült megoldanunk, azonban vannak még szép számmal megoldásra váró feladatok. Mindent egybevetve megállapíthatom, hogy az öt évvel ezelőtti intézményvezetői pályázatom záró szavai kivétel nélkül ma is helytállóak, így szeretném az alábbiakat „önmagamtól idézni”.

„A magyar iskolarendszer változások alatt és előtt áll, és nekünk ezekből a változásokból minél többet profitálnunk kell, a lehető legjobbat kell kihozni magunkból. Meg kell látnunk – a kritikák ellenére – a köznevelési törvényben rejlő pozitívumokat és lehetőségeket, hiszen ha a benne foglaltak megvalósulnak, az rendkívül pozitív változásokat indíthat el iskolánkban, de országszerte is. A különféle emberi kapcsolataink ugyanis hangsúlyosan megjelennek a törvényben, és a készülő nemzeti alaptantervben is. A család intézménye közismereten válságban van, az emberi kapcsolataink közül talán itt nyilvánul meg a legélesebben az értékvesztés. Megfelelő kommunikációval és hozzáállással tapasztalatom szerint szinte minden emberi konfliktust meg lehet oldani, és erre rendkívül nagy szükségünk lenne. Tágabb közösségeink, az iskolánk, a tantestület is a közösségépítés színhelye kell, hogy legyen, hiszen ez (lenne) az eredményes munka, az együttműködés alapja. Nagyobb közösségünk, Szentes városának meghatározó iskolája vagyunk, halljuk meg az itt élő emberek véleményét, meglátásait, hiszen a szőnyeg alá söpört, elhallgatott dolgok soha nem szülnek jót. Mivel a rend egyre markánsabban megjelenő – jogos – társadalmi igény, vigyük az iskolát abba az irányba, hogy a dolgok rendben menjenek. Az egymás kölcsönös tiszteletéből fakadó rend pedig tapasztalatom szerint igazi, jó értelemben vett szabadságot szül. Nagyobb közösségünket, a nemzetünket szeretnünk kell, úgy, hogy közben a többi nemzetet is értékeljük, szeretjük és tiszteljük. Egy erdélyi kirándulás során sok mindenre rájön az ember, vigyük el az osztályainkat, hiszen erre már pályázati források is rendelkezésre állnak. Tapasztalatból tudhatjuk, hogy a rombolás sokkal hatékonyabb, mint az építés. Gondolkozzunk, és válasszuk az építkezést, építsünk iskolát, családot, közösséget, nemzetet.”

Szentes, 2017. március 27.



Tóth Tamás József

Horváth Mihály Gimnázium, Szentes

## Nyilatkozat

Alulírott Tóth Tamás József a szentesi Horváth Mihály Gimnázium intézményvezetői posztjára benyújtott pályázatommal kapcsolatban ezúton nyilatkozom a következőkről:

- Hozzájárulok a pályázati anyagomban található személyes adataimnak a pályázati eljárással összefüggésben szükséges kezeléséhez, valamint
- a teljes pályázati anyagomnak a pályázati eljárás során történő sokszorosításához, továbbításához, harmadik személlyel való közléséhez.

Szentes, 2017. március 27.



Tóth Tamás József